

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 15/2013 - 24 pàgines
Sessió ordinària del dia 28 de novembre del 2013

El dia 28 de novembre del 2013, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 63/2013, que és el següent:

1- Examen i votació de la Proposició de llei en què s'estableixen mesures contra la morositat.

2- Examen i votació del Projecte de llei de dissolució de la Société de développement du tourisme en Andorre.

3- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei de modificació de la Llei 28/2007, del 22 de novembre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de règim electoral i del referèndum.

4- Examen i votació del Projecte de llei de creació del Col·legi Oficial d'Infermeres i Infermers d'Andorra.

5- Examen i votació del Projecte de llei de dissolució de la residència per a la tercera edat Solà d'Enclar.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Gerard Barcia Duedra
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Calvó Armengol
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Olga Gelabert Fàbrega
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sra. Celine Mandicó Garcia
M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Xavier Montané Atero
M. I. Sr. Pere Obiols Mogio
M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
M. I. Sr. David Rios Rius
M. I. Sra. Sílvia Riva González
M. I. Sr. Martí Salvans Abetlla
M. I. Sr. Aleix Varela González
M. I. Sra. Meritxell Verdú Marquilló

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances i Funció Pública; Jordi Alcobé Font, Ministre d'Economia i Territori; Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; Xavier Espot Zamora, Ministre de Justícia i Interior; Cristina Rodríguez Galan, Ministra de Salut i Benestar; Roser Suñé Pascuet, Ministra d'Educació i Joventut; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Medi Ambient, Albert Esteve García, Ministre de Cultura i Antoni Riberaygua Sasplugas, Ministre de Presidència

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Carles Enseñat Reig, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem doncs al primer punt de l'ordre del dia.

1. Examen i votació de la Proposició de llei en què s'estableixen mesures contra la morositat.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat en el Butlletí núm. 53/2013, del 21 d'octubre.

Intervé per exposar l'informe de la Comissió la Sra. Patrícia Riberaygua Marme, nomenada ponent per part de la Comissió.

Teniu la paraula.

La Sra. Patrícia Riberaygua:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 9 de maig, el Consell General va prendre en consideració la Proposició de llei en què s'estableixen mesures contra la morositat que havia estat presentada pel Grup Parlamentari Demòcrata. De conformitat amb el Reglament del Consell, un cop presa en consideració aquesta Proposició de llei, va obrir-se el termini per presentar esmenes al seu articulat i tots els grups parlamentaris van presentar-hi esmenes. El Grup Parlamentari Demòcrata va presentar-hi una esmena, el Grup Mixt 12 esmenes i el Grup Parlamentari Socialdemòcrata 10 esmenes.

La Comissió Legislativa d'Economia, comissió designada competent per tractar aquesta Proposició de llei va iniciar els seus treballs el 19 de setembre amb el meu nomenament com a Ponent. Posteriorment, els dies 26 de setembre i 10 i 17 d'octubre, va debatre i votar les emenes presentades i el text de la Proposició de llei. En comissió, de les 23 esmenes presentades, 1 esmena va aprovar-se per unanimitat, 2 esmenes van aprovar-se per majoria, 5 esmenes van retirar-se per poder presentar esmenes transaccionals, de les quals 1 va ser aprovada per unanimitat i la resta per majoria. Una esmena va ser retirada i 14 esmenes no van ser aprovades. Així mateix, la Comissió va acordar per unanimitat adequar els aspectes gràfics i de presentació de la Proposició de llei a l'acord del Consell General del

2002 sobre l'estructura, al contingut i la forma de les lleis, així com corregir els errors ortogràfics i de referència detectats.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, acabada la intervenció de la ponent i vist que s'han presentat 4 reserves d'esmena per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, proposo procedir al debat i votació dels articles que han estat objecte de reserva d'esmena i continuar després amb les altres parts del text.

Passaríem a l'anàlisi d'aquesta primera reserva d'esmena. Reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 16 de l'informe de la ponent proposant suprimir l'apartat 4 de l'article 3.

Intervé per defensar la reserva d'esmena el Sr. David Rios Rius.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es debat i es vota la Proposició de llei en què s'estableixen les mesures contra la morositat. Una proposició de llei presentada per DA i a la que vam donar suport en la presa en consideració al considerar que cal un marc legislatiu que permeti lluitar contra la xacra de la morositat en el nostre teixit empresarial i que afecta sobretot a les micro, petites i mitjanes empreses.

Al text de 8 articles hi vam presentar 10 esmenes, de les quals només 1 va ser acceptada. De la resta d'esmenes, el nostra grup vol defensar-ne 4 en aquesta Cambra, en aquest ple. 4 esmenes que nosaltres considerem essencials perquè el text que avui es votarà tingui un efecte real sobre la malaltia de la morositat que ens afecta.

La primera de les esmenes pretén eliminar l'opció que els empresaris puguin pactar un termini de pagament superior als 60 dies, que és el que determina el text legal, concretament 90. És a dir, el text determina que el termini màxim de pagament entre empreses i Administració i empreses, sigui de 60 dies, però que els empresaris puguin pactar un pagament a 90.

Nosaltres ens oposem a aquesta opció, ens hi oposem per tres raons. Primer de tot per inseguretat jurídica, és a dir, si el termini de pagament són 60 dies per què es pot pactar un període superior fins a arribar als 90? Això crea una inseguretat jurídica. Per altra banda, podem considerar que obre la porta a condicions abusives. Què vull dir amb això? Doncs

que un gran empresari o un empresari que en un moment donat n'hagi de contractar un altre, pot forçar a què hagi d'acceptar un pagament a 90 dies mentre que ell pugui rebre el pagament a 60. Per tant, podria ser una condició abusiva depèn de l'ús que se'n fes sobretot com a mesura de pressió entre els grans i els petits.

I per altra banda, la Llei que avui aprovarem, l'article tal com està no contempla els casos excepcionals, és a dir, aquesta Llei està inspirada en la Directiva Europea 2000/7 per la que s'estableixen mesures contra la morositat, i en aquesta directiva europea es contempla un pagament superior a un termini legal però sempre i quan siguin casos excepcionals i els determina. En canvi la nostra Llei no hi afegeix l'afegidor dels casos excepcionals.

Què pot passar? Doncs, que un gran empresari que pugui haver contractat l'Administració pugui rebre la factura o el pagament a 60 dies i en canvi els proveïdors que hagin contractat aquest empresari hagin d'acceptar cobrar a 90 dies. Per tant, entenem que aquest és un mal que no hauria de passar. I ens preguntem que: quin és l'interès per mantenir aquesta opció?

Per tant, la nostra esmena, la que estem defensant ara i que demanem el vot en positiu és de suprimir l'apartat 4 de l'article 3 que determina que es pot ampliar el termini de pagament de 60 a 90 dies per acord entre les parts.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt... no hi ha intervenció...

Per part del Grup Demòcrata, té la paraula el Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

En relació a la seva primera reserva d'esmena, el nostre grup parlamentari, voldria començar l'argumentació del que serà el nostre vot contrari enumerant i explicant les distintes normes en legislació comparada en relació als períodes de pagament.

En primer lloc, la Directiva Europea 2000/35/CE, no va establir cap termini fix de pagament. Justament aquest es deixava lliure de ser pactat entre les parts tot i que establia que, en cas que no es pactés cap termini, a partir dels 30 dies s'adquiria el dret de rebre interessos. A partir d'aquesta directiva, molts països de la Unió Europea van legislar sobre la

matèria i alguns d'ells, considerant que s'havia de limitar en el temps els terminis màxims, -de la mateixa forma que nosaltres farem a l'acabar el debat de la reserva d'esmena-, van aprovar normes nacionals en aquest sentit. Alemanya va ser el primer en transportar la directiva al seu ordenament, modificant el seu codi civil, tot introduint l'article 286 *terç* que fixava en 30 dies el termini de pagament. No obstant, deixava oberta la porta al pacte entre les parts sense limitació del temps. Luxemburg, Suècia, França o Regne Unit, entre altres, establien en canvi aquest límit temporal per a les empreses en 60 dies, alhora que també autoritzaven el pacte entre les parts sense cap limitació més que l'abús manifest del termini pactat. El cas especial és Espanya que amb la seva Llei 3/2004, del 20 de desembre, no solament permetia fixar terminis de pagament sense límit i imposar condicions contractuals abusives per al proveïdor, sinó que la Llei consentia el pacte en contrari als contractes, deixant que fos el pacte entre les parts el que establís aquestes condicions, essent l'Administració pública com l'única obligada en terminis.

Sense voluntat de valorar, la realitat és que 4 anys després de l'aprovació de la norma espanyola, la morositat en aquell país s'havia incrementat en un 2,8%, efecte previ a aquesta crisi. Per aquest motiu, es modificava la Llei 15/2010, del 5 de juliol, establint ara un termini màxim de 60 dies pel 2013 i sense possibilitat de pacte entre les parts.

La nova llei espanyola estableix també un període de transició, en què el termini s'escurça progressivament en un màxim de 85 dies pel 2011 i de 75 dies pel 2012.

Dit d'altra forma, la sorprenent i significativa semblança entre ambdós preceptes de la llei espanyola i la voluntat del seu grup parlamentari de suprimir el nostre apartat 4 que parla del pacte entre les parts limitat en el temps en un màxim de 30 dies suplementaris, i en la introducció del seu nou apartat, progressivitat d'adaptació, que podem debatre en la seva segona reserva d'esmena, sembla apuntar una còpia sistemàtica de la norma veïna.

Aquests exemples ens indiquen que els fruits de la primera directiva van ser, diríem, que no pròxims a l'esperat al redactar de dita norma. I per tal de resoldre les disfuncions entre els països que sí van establir terminis i aquells que els van deixar totalment oberts al pacte, Europa va aprovar la Directiva 2011/7/UE, en la que, ara sí, s'estableix un període harmònic de 30 dies per a les administracions públiques i tal com estableix a la seva consideració número 13 i a l'article 3.5, un període d'entre 30 i 60 dies per les relacions

comercials entre empresaris, salvat, novament, pacte entre les parts que allargui o redueixi dit termini.

Dit això, per què la Proposició de Llei que avui sotmetem a aprovació del Consell General, i més específicament l'apartat 4 del seu article 3 permet aquest pacte entre les parts però el limita a un màxim de 30 dies suplementaris que sumarien els 60 ja establerts?

La resposta la podem trobar com cita l'última directiva europea i com recull la legislació dels països esmentats anteriorment, en el reconeixement de la llibertat d'empresa. No obstant, dita llibertat no ha de portar a l'abús, com hem vist anteriorment. I per tal de limitar les seves conseqüències, ni ens decantem per un articulat reaccionari front a una hipotètica anterior llei mal concebuda, que deixant els terminis oberts a pacte tenen com a conseqüència l'augment de la morositat, ni donem plena llibertat de pacte, entenent que aquesta situació ens podria portar a un abús en la negociació entre grans i petits.

És doncs, una proposta ponderada i pensada, harmònica amb l'última directiva europea i en línia amb la majoria d'estats membres europeus, però que, coneixedors de la realitat econòmica en la que vivim, vol posar un límit clar per tal que no se n'abusi.

Per tot l'exposat, el nostre grup parlamentari votarà en contra de la seva reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, alguna intervenció...

No hi ha intervencions.

Alguna altra intervenció per part dels grups...

Pel Grup Socialdemòcrata, Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Sí, bé, voldria fer un aclariment al conseller Enseñat. Doncs, sembla que ho repeteix cada vegada que tenim el debat sobre aquest cas, repeteix que ens fixem molt amb la llei espanyola. Jo la llei espanyola, miri no la tinc a sobre. No sé de quina llei em parla. Estic agafant la directiva europea, i per tant aquesta és amb la que m'hi reflexo, la que comento i amb la que faig referència.

Compartim amb vostès, és curiós, perquè pràcticament el 90% del seu discurs el compartim, el que passa és que el resultat final evidentment que no. Vostè diu que cal tancar terminis. Estem d'acord, cal tancar terminis. No podem deixar, doncs, que si

es fixen 60 dies de termini màxim de pagament els empresaris puguin pactar els terminis que vulguin. És evident, en això hi estem.

A nivell de llibertat de pacte... miri, vostè diu que tampoc s'ha de donar llibertat de pacte il·limitat. Però és que tampoc fan vostès referència al que sí que fa referència la directiva europea, que diu que en determinades condicions els empresaris poden pactar un termini de pagament superior a l'estipulat.

I després també és curiós que em comenti els 90 dies quan precisament la directiva europea, per fer front a la morositat determina 30 dies i com a màxim 60. En canvi vostès estan proposant una llei que diu 60 i com a màxim 90. És a dir, aquí entenem que pot haver-hi un marge, ja l'admeten, de 60 dies, però a 90 dies la directiva europea no en parla. I per tant, nosaltres creiem que aquest és un article que s'hauria de suprimir, determinar els 60 dies com a termini de pagament màxim, i després a la segona esmena ja parlarem de si això s'ha d'anar reduint o no.

Però de moment estenem que són 60 dies els terminis màxims que serien els que correspondrien als que proposa la directiva europea.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Mixt...

Per part del Grup Demòcrata...

Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Rios, són 30 dies més, com a màxim 60 de la directiva europea, més 30 de verificació de factura. Per tant, això ens dóna un màxim de 90.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions, procedirem a la votació de la reserva d'esmena, votant sí a l'esmena o no, i deixant aleshores el text tal com ha sortit de la Comissió.

S'obre un breu termini de temps per poder votar.

(votacions)

Sra. secretària, si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

3 vots a favor, 22 en contra i 0 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat de la votació, queda desestimada l'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la Comissió.

Passem, doncs, a la segona reserva d'esmena que es correspon, aquest cop, amb l'esmena número 17 de l'informe de la ponent, proposant afegir un nou apartat a l'article 3.

Intervé per defensar la reserva d'esmena el Sr. David Rios Rius.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

La reserva d'esmena que defensaré en aquesta ocasió és una reserva que s'afegeix a l'article 3 que determina que el termini genèric de pagament de 60 dies referit en l'apartat primer es reduirà de forma progressiva. D'aquesta manera a partir del dia 1 de gener del 2015, el termini es reduirà a 45 dies. Així mateix, a partir del dia 1 de gener del 2016, el termini genèric de pagament quedarà fixat en 30 dies.

Bé, aquesta esmena la vam proposar, primer de tot, perquè bàsicament el nostre teixit empresarial està format per micro, petites i mitjanes empreses amb un percentatge elevadíssim. Aquestes empreses per la seva dimensió, tenen poc capital i tenen problemes de liquiditat importants en cas que hi hagi morositat que els afecti.

També es dóna el cas que aquest tipus d'empreses tenen dificultats amb el crèdit, i més a dia d'avui. I per tant, són extremadament sensibles al factor de la morositat.

Nosaltres creiem que per evitar la situació de crisi i per ajudar a aquestes empreses hem d'augmentar el flux de liquiditat, i per tant, hem de progressar per anar reduint els terminis de pagament.

De fet, tal com ja s'ha comentat, el Parlament Europeu ja determina 30 dies de pagament com a termini legal, i excepcionalment es podrà ampliar, però 30 dies de pagament.

La nostra proposta, de totes maneres, era una proposta flexible. És a dir, nosaltres vam determinar l'esmena en la qual al primer any de l'aplicació d'aquesta Llei el termini de pagament era 60 dies, el segon any es reduiria a 45, i el tercer any es reduiria a 30.

Però de totes maneres teníem voluntat de ser flexibles i potser augmentar aquests terminis, o fins i tot augmentar els dies de pagament.

El cas és que la Comissió, els treballs en Comissió no van permetre debatre sobre cap dels punts, es va votar i, per tant, va quedar desestimada, i per tant, aquesta és l'ocasió que tinc per defensar en aquesta Cambra aquesta esmena.

Els terminis de pagament a 30 dies, avui en dia poden fer por, es pot veure com un termini molt reduït per fer front a despeses i pagaments. Però bé, recordo que ja va sent hora que es desplegui d'una vegada per totes la Llei de signatura electrònica que es va aprovar el 2009, que es desplegui d'una vegada o que es proposin mesures per implantar la facturació electrònica, perquè a aquestes alçades ja fem tard. Aquestes eines permeten fer de manera còmoda una gestió de la facturació i dels pagaments que permetin pagar a 30 dies. I això seria una oportunitat per donar un impuls i un salt qualitatiu a l'ús eficient de la tecnologia per millorar l'economia de les empreses i del país. Per tant, demanaria als consellers que votessin a favor d'aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Mixt...

No hi ha intervenció....

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata...

Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre grup parlamentari voldria començar dient que estem totalment d'acord en què el termini de pagaments s'ha de reduir en el temps. No solament això, sinó que estem convençuts que la reducció fins a un termini com el recomanat per la Directiva Europea en relació als pagaments de l'Administració pública, -això és un total de 30 dies-, reduiria les quotes de morositat conduint-les a nivells molt més òptims que les actuals. Tot i així, no tenim la certesa que el calendari proposat sigui assumible per la realitat econòmica d'Andorra. Creiem que aquesta segona reducció, tal i com es va defensar en Comissió s'ha de fer, però s'ha de realitzar un cop analitzats els fruits de l'entrada en vigor d'aquesta primera Llei, i per què no accelerar aquesta reducció més enllà del que vostès proposen. Per què no, però amb dades concretes. D'altra banda, vull recordar que la Directiva 2011/7/UE estableix que

l'Administració pagarà en un termini de 30 dies i que les transaccions entre empresaris quedaran subjectes a un termini d'entre 30 i 60 dies però amb possibilitat d'extensió si hi ha pacte entre les parts. Així, entenem també que si aquesta Llei ha de ser modificada per tal d'aprofundir en la lluita contra la morositat, aquesta reforma s'hauria de fer en línia a la Directiva Europea, i no pas ser més restrictiva. Això és reduint el termini de l'Administració a 30 dies sense possibilitat de pacte i entre transaccions entre empresaris conservant un possible pacte entre les parts que allargui dit període a 60 dies en total. Així el país es dotaria d'una norma equiparable a dita Directiva.

Dit això, i entenent que aquesta reserva d'esmena intenta teoritzar i profetitzar com si de l'Oracle de Delfos es tractés sobre uns fets que no pot predir vist que és la primera Llei d'aquest tipus que s'aprovarà al Principat. El nostre grup parlamentari votarà en contra tot i remarcant que tal i com es va exposar en Comissió la nostra voluntat és reduir encara més els terminis tan bon punt tinguem dades objectives sobre la matèria.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Demanaria al Govern si vol intervenir...

No hi ha intervenció.

Altres intervencions per part dels grups....

Sr. David Rios...

Grup Mixt...

No hi ha intervenció...

Per part del Grup Demòcrata...tampoc.

Doncs acabades les intervencions, procedirem a la votació de la reserva d'esmena, votant sí a l'esmena o no, i deixant aleshores el text tal com ha sortit de la Comissió.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(votacions)

Sra. secretària si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

3 vots a favor, 20 en contra i 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

A la vista del resultat de la votació, queda desestimada l'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la Comissió.

Passem ara a la tercera reserva d'esmena presentada, que es correspon a l'esmena número 20 de l'informe de la ponent proposant modificar l'article 5. Intervé per defensar la reserva d'esmena el Sr. David Rios Rius.

El Sr. David Rios Rius:

Gràcies Sr. síndic.

Bé aquesta reserva d'esmena afectaria a l'article 5 que és a l'interès de mora. Tal com ha quedat el text sortint de la Comissió, es determina que l'interès de mora és el doble de l'interès legal vigent en el moment en què es produeix la mora. La nostra proposta d'esmena va més enllà, i diu que la mora comporta que sobre la quantitat deguda es generi l'interès igual a l'interès legal vigent en el moment en què es produeix la mora afegint cinc punts percentuals.

Bé, semblaria que el matís no és gaire important, però bé si mirem una mica l'històric veurem que l'interès legal el 2008 seria de 3,2, per tant segons la Llei tal com està ara, l'interès de mora seria de 6,4, i en canvi l'interès que proposem nosaltres seria de 8,2. Al 2009 seria de 2,5, l'interès legal, per tant, tal com està la Llei seria de 5, segons la nostra proposta de 7,5. El 2012 seria significatiu perquè l'interès legal va ser d'1%, per tant l'interès de mora seria del 2% segons la Llei, i segons la nostra proposta seria d'un 6%. I al 2013, la proposta inicial de l'interès legal era de 0,75 i va acabar sent d'un 3. Però bé, en aquest cas, l'interès legal segons la Proposta de Llei seria 3, el doble del 3 per tant 6, i segons la nostra proposta seria d'un 8. Per què intentem que l'interès legal sempre sigui més alt que el de la Proposta de Llei? Doncs perquè la morositat, un dels problemes que genera aquest factor és que els empresaris es financen a través del no pagament de factures. I per això posaré un exemple: si un empresari té una despesa de 100.000 euros que ha de fer-hi front, doncs té dos opcions. Una seria anar a l'entitat bancària, en una entitat bancària, demanar un crèdit. Aquesta entitat bancària potser no li concedeix, però potser li concedeix parcialment, en tot cas li posarà interessos. I l'altra opció seria que si ha de fer front al pagament d'un proveïdor de 100.000 euros, doncs no paga a aquest proveïdor i aquests 100.000 euros els destina a fer la despesa o la inversió. És a dir que es crea un efecte de finançament a base de no pagar als proveïdors, i evidentment tothom pot entendre que això genera una cadena que crea un efecte terrible dins de la

nostra economia. Per tant, entenem que per fer front o per evitar que això passi s'ha de posar un interès de mora prou elevat com perquè un empresari no es dissuadeixi de fer servir aquesta metodologia. Per tant, nosaltres ens hagués agradat que l'interès de mora hagués estat relacionat amb l'interès bancari, és a dir que segons els interessos bancaris el nostre interès de mora hagués anat pujant o baixant. Això creiem que tècnicament és difícil de fer. A Europa es fa, es prenen com a referència els tipus d'interès del Banc Central Europeu, però entenem que nosaltres tampoc cal anar tant lluny i per tant, hem proposat un sistema que el que permet és dins de la simplicitat tenir un interès de mora realment dissuasiu perquè els empresaris que voluntàriament exerceixen la morositat, no ho facin. Per tant, demanaria als consellers que tinguessin en consideració aquest argument per votar a favor de la reserva d'esmena número 3.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pels grups parlamentaris...

Pel Grup Mixt....

No hi ha intervenció...

Pel Grup Demòcrata...

Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Primer de tot recordar-li, més aviat no recordar-li qui va ser el ministre que va fer baixar l'interès legal, però en tot cas parlarem de la reserva d'esmena.

Pel que respecta aquesta tercera reserva d'esmena que se sotmet a consideració del M. I. Consell, seré breu. La idea, i en això hi estarem d'acord, és que l'interès de mora sigui dissuasiu i per tant el deutor no trobi avantatjós incórrer en mora superant els terminis establerts en la Llei. Si això passa, el deutor haurà de satisfer automàticament un interès que a part de penalitzar aquesta conducta serveixi per compensar els costos de finançament que han produït aquests pagaments fora de termini. Així Europa vincula el seu interès de mora al preu del diner, l'Euríbor, i li suma 800 punts bàsics, un total doncs del 8,5%.

Per altra banda, la nostra Proposició vincula aquest interès de mora a l'interès legal, doblat, per tal de situar-nos en un índex publicat i de fàcil coneixement per la població. Si l'interès legal creix o

decreix, amb l'aprovació dels pressupostos de l'Estat, l'interès de mora ho farà també de forma proporcional, doncs és la seva base referencial. El redactat original de l'article 5 diu que aquest serà dos cops l'interès legal. Vist que el pressupost pel 2014 preveu un interès legal del 3, el de mora se situaria en un 6%. El redactat de la seva reserva d'esmena l'estableix, l'interès legal és un 5%, és a dir un total del 8% aquest any vinent. Això significa que quan l'interès legal es situa al 5%, el seu i el nostre interès de mora són iguals. Quan l'interès legal supera la barrera del 5, la nostra fórmula de calcular l'interès de mora supera el seu. Repeteixo, és simplement una base de càlcul que intenta dissuadir del pagament fora de termini. Una acció que es reforça amb l'article 6 de la mateixa Llei, que estipula que quan el deutor entra en mora, a més de l'interès se li pot reclamar una indemnització per les despeses raonables que s'hagin generat per tal de cobrar el deute. Tot això en línia en el recollit a l'última Directiva Europea relativa a la matèria que avui ens ocupa.

Entenem que és aquesta suma de factors, tant el cost d'afrontar l'interès de mora recollit a l'article 5, com la indemnització de l'article 6, el que fa que la norma esdevingui dissuasòria i no la forma com es calculi l'interès de mora en si.

Per tot l'exposat el nostre grup parlamentari votarà en contra de la reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, no hi ha intervenció...

Entrem en un segon torn d'intervencions.

Per part del Grup Socialdemòcrata, no hi ha intervenció...

Pel Grup Mixt, tampoc...

Bé doncs, acabades les intervencions procedim a la votació de la reserva d'esmena, votant sí a l'esmena o no i deixant, aleshores, el text tal com ha sortit de la Comissió.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(votacions)

Sra. secretària si vol procedir a donar lectura dels resultats, si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

3 vots a favor, 22 en contra i 0 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la Comissió.

Passem a la quarta reserva d'esmena, reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 23 de l'informe del ponent proposant afegir un nou article 9.

Intervé per defensar la reserva d'esmena, el Sr. David Rios Rius.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, aquesta reserva d'esmena ve donada, és una proposta del nostre grup que intenta afegir un article 9 a la Proposició de llei.

Entenem que és un concepte molt novador dins del que seria el nostre marc legislatiu però entenem que és un concepte que s'ha d'anar introduint, i aquesta és una bona ocasió per introduir-ho, i estic parlant de la mediació.

El nostre article, si em permeten els hi llegiré, és: "Article 9. *Recurs a la mediació*. Per tal d'afavorir l'acord entre el deutor i creditor es constitueix la figura del mediador en l'àmbit de la morositat. La naturalesa jurídica, funcions i procediment aplicats al mateix seran regulats a partir del desenvolupament reglamentari de la present Llei. L'acceptació del procediment de mediació té caràcter voluntari i implica la renúncia a l'exercici d'accions jurisdiccionals. Les resolucions o laudes del mediador tenen caràcter executiu i seran d'obligat compliment per ambdues parts. Tant el deutor com el creditor, quan procedeixi, podran proposar a l'altra part recórrer a la mediació per solucionar el conflicte."

I finalment, així mateix, l'òrgan jurisdiccional que conegui un determinat assumpte, quan procedeixi i tenint en compte totes les circumstàncies del cas, podrà proposar a les parts que recorrin a la mediació per solucionar el litigi.

Bé, entenem que aquest és un mecanisme que té tres avantatges: primer de tot evitar més saturació a la seu de la Justícia, per tant, quan algú hagi de recórrer a alguna acció té una via que no és la de la Batllia; la segona seria evitar que els petits empresaris no exerceixin el dret a la Justícia per evitar costos o molèsties, -sabem que molta gent té... bé, s'ho pensa dos vegades abans d'anar a la Justícia; i, finalment, incorporar un mecanisme en els nostres procediments de resolució de conflictes.

Entenem que si no s'aprova aquesta opció que s'ha de determinar reglamentàriament com acaba concretant-se, es perd l'oportunitat molt, molt interessant que en el camp concret de la morositat es puguin resoldre els conflictes d'una manera amistosa entre el deutor i el creditor.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, no hi ha intervenció...

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata, Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que fa a la seva reserva d'esmena relativa a la introducció de la mediació com a forma de resolució de conflictes entre creditors i deutors, tenim les remarques següents:

En primer lloc i en relació a l'apartat 1 de la seva reserva d'esmena és evident que sense tenir la figura de la mediació regulada en el nostre ordenament jurídic, creada del no res en la figura del mediador i per dir-ho suaument no és massa racional. La introducció de la nova figura jurídica, com la del mediador, a través d'un article a una llei de morositat i deixant que sigui el reglament d'una llei aliena a la mediació la que reguli tant la naturalesa jurídica d'aquesta com les seves funcions i procediments. Repeteixo, a través de tot això del Reglament de la Llei de morositat, si més no, em sembla una ocurrència jurídica simpàtica per no dir arriscada.

En segon lloc, en relació al seu apartat segon veiem diverses fissures conceptuals quant a la figura de la mediació en si mateixa. Diu aquest apartat, -i cito el redactat de la seva esmena: "L'acceptació del procediment de mediació té caràcter voluntari i implica la renúncia a l'exercici d'accions jurisdiccionals, renúncia a l'exercici d'accions." Sobre aquest punt sols remarcar que en la mediació no existeix renúncia a l'exercici d'accions sinó una suspensió d'anar a tribunals merament temporal mentre duri la mediació. Mediació que com vostè bé diu és voluntària i que el seu èxit depèn, com parlaré més tard, de la voluntat de les parts. Després de la mediació, i si no hi ha acord, s'ha de poder tornar a tribunals, o si l'acord no es compleix aquest ha de poder ser executat.

En tercer lloc, referent a la continuació del seu apartat segon on declara, -i cito-, que: "Les

resolucions o laudes del mediador tenen caràcter executiu i seran d'obligat compliment per ambdues parts, fer-li veure que el mediador no emet mai, a efectes dialèctics una resolució o un laude, sinó que fa que les parts signin un acord transaccional que és distint.

En quart lloc també trobem una mica exagerada la introducció d'aquest nou terme de "mediador de la morositat" sense haver legislat abans la mediació com a tal. En situació de conjunt, la mediació té sentit en situacions complexes. Ho veiem en situacions laborals, disputes familiars, successòries, però en l'àmbit de la morositat no ho veiem... sincerament no ho veiem.

En l'àmbit de la morositat un deu diners a l'altre i, per tant, no hi ha disputa possible, i no entenem la introducció d'aquesta mediació. Busca en aquesta figura doncs, una espera del pagament del deute, o una quita d'una part de l'obligació, o que es pagui a terminis? Hi ha molt poc a negociar. Pot pagar o no pot pagar i, per tant, no necessita un mediador per acordar de pagar de forma fraccionada o per decidir si li accepta una quita o no. Com ja hem dit, la mediació és voluntària i el mediador no emet cap resolució sinó que són les parts ajudades pel mediador que regeix pel principi de neutralitat les que arriben a un acord consensuat. Són les parts les protagonistes, mai el mediador.

És una figura que podria ser útil, per exemple, si hi hagués problemes de qualitat de béns entregats o un desfàs en el calendari pactat, entre d'altres, però aquí parlariem d'incompliments contractuals i no de la matèria pròpia d'aquesta Llei. Per cert, justament és aquí on la directiva europea recomana la incorporació de la figura del mediador en la de l'incompliment contractual, i ho fa en la directiva relativa a la morositat com una recomanació més als estats membres de la Unió en relació a accelerar la resolució de conflictes civils i mercantils en especial a les disputes transfrontereres i transnacionals dins la Unió Europea.

Per tot l'exposat, el nostre grup parlamentari votarà en contra d'aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern no hi ha intervenció...

Per part del Grup Socialdemòcrata...

Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Bé, simplement lamentar que és evident que una figura com aquesta dins del nostre ordenament jurídic és molt nova, és molt novedosa i, per tant és clar, es pot qualificar de simpàtica una proposta d'aquest estil? Però bé, nosaltres aquesta proposta l'hem fet molt seriosament i creiem que és una bona opció per a empresaris que tenen uns deutes entre ells que per la quantia no és possible que hagin d'anar a la justícia i que, per tant, un acord entre parts ajudats per un mediador pot fer que en un moment donat un petit empresari pugui sortir del pas en lloc de deixar de cobrar una feina. Però bé, entenem que la novetat sempre es paga, sempre costa de veure quins poden ser els beneficis, esperarem a què hi hagi una legislació global sobre mediació i arbitratge. També podríem parlar-ne, però bé lamentem que en aquesta ocasió se'ns hagi de dir que ara no toca i que properament ens haurem d'esperar més temps.

Molt bé. Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt, no hi ha intervenció...

Pel Grup Demòcrata...

Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Jo crec que confon arbitratge amb mediació.

La proposta, repeteixo "simpàtica" per no dir un altre qualificatiu, però en tot cas estem justament elaborant una llei d'arbitratge, segurament continuarem amb una legislació específica quant a la mediació, però li repeteixo, en processos de morositat podríem parlar de laudes arbitrals però no de laudes, com vostè diu, amb mediador. A partir d'aquí, vull dir, potser confon la figura del mediador amb la del àrbitre però... clar que ens sembla interessant formes alternatives de resolució de conflictes, però no toca la mediació amb l'àmbit de la morositat. En tot cas tocaria l'arbitratge i repeteixo, no es pot incloure dins d'una llei específica com és la de la morositat figures que es deixin, en aquest cas, amb el reglament de la Llei de la morositat per tal de legislar-les, és que és... no quadra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Si no hi ha més intervencions, procediríem a la votació de la reserva d'esmena, votant sí a l'esmena o no, i aleshores deixant el text tal i com ha sortit de la Comissió.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(votacions)

Sra. secretària, si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau...

La Sra. Rosa Gili:

3 vots a favor, 20 en contra i 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat de la votació, queda desestimada l'esmena i es manté el text tal i com ha sortit de la Comissió.

Acabat el debat i votació de les quatre reserves d'esmena, procedirem a debatre ara i a votar les altres parts del text.

És el moment de la intervenció per part dels grups parlamentaris...

Per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

En iniciar-se la tramitació parlamentària d'aquesta Proposició de llei vam votar, com queda evidenciat, la seva presa en consideració. Ho vam fer advertint, ja d'entrada, que caldria un gran esforç en les esmenes per aconseguir convertir-la en un text que servís, realment i amb coherència, les finalitats anunciades.

En els treballs en Comissió vam aconseguir que fossin aprovades o transaccionades, -més aviat transaccionades-, 6 de les dotze esmenes que havíem presentat amb la ferma voluntat de millorar la Proposició.

I algunes millores s'han aconseguit. Ho hem de reconèixer.

Tanmateix entre les 6 esmenes que no han estat aprovades, n'hi ha almenys dues que, en mantenir-se en el redactat que serà finalment aprovat, que és el redactat inicial, ens impedeixen votar favorablement el text final.

Em refereixo en primer lloc a la modificació que nosaltres demanàvem a l'article 5, ja que el rebuig de la nostra esmena fa que es consolidi, es mantingui un

tracte perjudicial al nostre entendre al petit i mitjà empresari en la imposició dels interessos.

I em refereixo, -segon aspecte i jo diria em refereixo, sobretot-, a la supressió que demanàvem de l'article 6, ja que el manteniment del redactat inicial de la Proposició imposa un greuge comparatiu molt important.

No podem acceptar aquest article per dues raons cabdals:

La primera, perquè d'una part la posició de l'empresari creditor que recolzant-se en la Llei reclami ara, -quan la Llei estigui en aplicació-, fora de judici, no pot, -si volem mantenir el principi d'igualtat-, no pot ser superior a la del qui reclama en judici, utilitzant l'aparell judicial amb els pèrits i amb els auxiliars de la justícia i sotmetent-se a l'apreciació de la jurisdicció, tant sobre la procedència de la reclamació que estigui efectuant, com la reclamació de les costes que tot li estigui comportant. Entenem que hi haurà una quàdruple, -quatre aspectes-, una quàdruple discriminació:

La primera, entre els empresaris grossos que podran reclamar als petits aquesta indemnització suplementària i els empresaris petits, que no podran reclamar-ho als seus clients consumidors finals, perquè tampoc s'han acceptat les esmenes que volien vincular la morositat als possibles consumidors finals.

La segona, entre empresaris i no empresaris, la resta de persones privades que no són empresaris, la immensa majoria de la població al capdavant, però que no podrà beneficiar-se d'aquesta clàusula que beneficia als empresaris (i no a tots com he dit, sinó als grans empresaris).

La tercera, entre les reclamacions que tenen origen en obligacions contractuals i les que tenen origen en obligacions extracontractuals.

I la quarta i última, entre els que reclamin per la via extrajudicial podent així pretendre obtenir el 15% d'indemnització per aquesta via a afegir a la que després podrien pretendre obtenir per la via de costos en la reclamació judicial.

Volia dir, se m'entendrà els que reclamen per la via extrajudicial, i he dit judicial.

Tot plegat ens porta a una discriminació en situacions iguals a una possibilitat de sobre indemnització, o en tot cas de menys indemnització i per això entenem que s'havia d'haver esmenat, s'havia d'haver transaccionat, s'havia d'haver buscat una solució i no es va poder fer en Comissió.

En segon lloc, la formulació de l'article sis comporta que per les reclamacions inferiors a 30.000 euros, el percentatge del 15% que ja de per si el considerem altíssim, -i que s'afegirà a l'interès moratori, ho vull

recordar-, pugui ésser encara superior, estem parlant de les reclamacions inferiors a 30.000, - insisteixo-, pugui ser encara superior i sense límit. Tot això ens sembla confiscatori, espoliador pels petits i mitjans empresaris.

I tot això ens porta a decidir d'abstenir-nos en aquesta votació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, té la paraula el Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

El 9 de maig vam votar favorablement a la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei presentada pel Grup Demòcrata, perquè vam entendre que tenia una vocació per reduir la morositat, un fenomen, que és una autèntica gota malaia que va minant la nostra economia i que afecta malauradament sobretot als més petits i als més febles. I a més a més, de retruc, afecta els nostres ciutadans alguns d'ells patint, el tancament d'empreses i per tant, quedant-se, destruint llocs de treball i quedant-se sense feina.

En aquell moment ja vaig dir que aquesta Proposició de Llei en cas de ser admesa a tràmit i aprovada permetria reduir l'abús que practiquen algunes grans empreses del país a l'hora de realitzar els pagaments als seus proveïdors de béns i serveis, però també vaig dir que calia ser caut, i tenir la consciència de què aquesta Llei no solucionarà el problema de la morositat, perquè pot afectar a empresaris que voluntàriament no paguen als seus proveïdors, però que de cap de les maneres pot afectar a empresaris que no tenen capacitat de pagar les seves factures, per tant, aquesta llei, a aquests empresaris no tindrà cap mena d'impacte. Lamentablement també, s'ha de dir.

Els nostres objectius al presentar les 8 esmenes a aquesta Proposició de Llei eren dobles. Per una banda reduir l'efecte de la morositat dins del nostre teixit empresarial, però per altra, que creiem que és molt important i la Proposició de Llei que votarem avui no contempla, és augmentar el flux de capital dins del nostre teixit empresarial.

El capital s'ha de moure, s'ha de moure dins de les nostres empreses, hi ha d'haver intercanvi de diners entre empreses i això fa que la nostra economia pugui prosperar. Si el capital no es mou, evidentment tothom ho pateix.

Els socialdemòcrates hem volgut ser valents i hem fet un pas més en la lluita que... un pas més efectiu contra la xacra de la morositat presentant 10 esmenes i defensant avui mateix 4 reserves d'esmena a una Llei que té 8 articles.

Vistos els resultats de la Comissió, dels treballs en Comissió, hem de lamentar que moltes de les nostres proposicions doncs no hagin prosperat, hem de lamentar que el text finalista pugui ser nul o sense efecte a la nostra economia.

Srs. demòcrates, aquesta és una Llei de 8 articles, nosaltres hem presentat 4 reserves d'esmena, cap d'elles ha prosperat i per tant, tal i com queda el text, per coherència, no podem donar suport a la seva proposta, per considerar-la que no modificarà ni afectarà a l'activitat econòmica del país, ni la millorarà i per tant, el nostre vot a la Proposició de llei en què s'estableixen les mesures contra la morositat serà desfavorable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula el Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Una part important dels béns i serveis que se subministren entre agents econòmics o entre aquests i les administracions públiques són liquidats mitjançant pagaments aplaçats acordats entre les parts en el moment de la contractació. No obstant, és un fet que molts d'aquests pagaments s'efectuen fora de termini, fora del termini convingut inicialment dilatant el moment en què es fa efectiu el pagament i perjudicant al creditor tant per les tensions de tresoreria que aquest incompliment li genera com per la pèrdua de competitivitat, rendibilitat i estabilitat de la seva empresa. Més greu és l'efecte com més petita és l'empresa, doncs, al disposar de menys recursos per fer front a les factures impagades han de buscar finançament extern, a més, com recull la consideració tercera de la Directiva Europea 2011/7/UE a la que s'estableixen mesures contra la morositat en les operacions comercials i cito: "el risc d'aquesta influència negativa augmenta dràsticament en períodes de crisi econòmica al fer-se més difícil l'obtenció de finançament".

És ben cert, que un efecte derivat de l'actual crisi econòmica ha estat l'augment del risc creditici i, per tant, la banca ha disminuït la concessió de crèdits.

També és cert, que per la mateixa raó quan aquests crèdits són concedits són amb interessos més alts als que s'aplicaven fa cinc anys. D'aquesta manera ens trobem que com més petita és l'empresa més difícil és l'obtenció de crèdit i més car és l'interès que ha de pagar. Ara mateix, sense la Llei que avui votarem, quan hi ha un impagament d'una factura i sobta per la via judicial per reclamar el deute s'aconsegueix després del procés recuperar l'import degut més l'interès legal que a data d'avui està fixat per la Llei del pressupost al 3%. És doncs, una situació molt negativa, doncs, les empreses més fràgils i que l'Estat ha de protegir per evitar el seu tancament acaben pagant més per finançar les seves factures impagades que el propi deutor per la compensació que haurà de satisfer. La situació actual no és en cap cas dissuasiva i sembla que porta a què el deutor prefereixi que el portin a la Batllia per aconseguir així un aplaçament del pagament mentre duri el procés.

Per aquest motiu i valorant molt negativament aquesta realitat que condueix, malauradament, a moltes empreses a haver de tancar les seves portes, el Grup Parlamentari Demòcrata ha cregut oportú, adaptant la Directiva Europea abans esmentada a la realitat d'Andorra, entrar a tràmit una Proposició de llei que reguli els terminis de pagament i les conseqüències del seu incompliment.

En primer lloc, a mode de consideracions preliminars, no s'han inclòs els consumidors ni els pagaments que estiguin sotmesos a procediments de cessació de pagament o de fallida tal i recomana la consideració vuitena de la Directiva Europea. En relació a la consideració novena de la mateixa que diu que s'ha de tenir en compte i cito: "que els poders públics realitzen pagaments d'un volum considerable a les empreses si s'han inclòs les operacions comercials tant entre empresaris com aquelles entre empresaris i administracions públiques."

En segon lloc, la directiva recull que com a norma general els terminis de pagament contractual entre empreses no accedeixin als 60 dies però deixa la porta oberta a què pugui existir la possibilitat d'acordar expressament a terminis superiors a aquests 60 dies sempre que aquesta ampliació no sigui manifestament abusiva. El nostre grup parlamentari en referència a aquesta ampliació pactada i al mal ús o abús que se'n podia fer va creure oportú limitar el pacte entre les parts a una ampliació d'un màxim de trenta dies més que sumarien al seixanta marcats per la Llei. Al contrari que la directiva deixa la porta oberta, la nostra Llei no permet un termini superior, les motivacions ja les hem argumentat abans. Tanmateix, i per acord de les dues parts, es pot escurçar aquest termini màxim,

en quin cas, la mora es produirà a tots els efectes previstos per la Llei en el termini pactat. Tot i així, com ja hem comentat en el debat de les reserves d'esmena entenem que aquest termini màxim de seixanta més trenta dies s'haurà d'escurçar en un futur per tal de seguir lluitant contra la morositat i, que l'ideal seria portar-lo a trenta dies pels pagaments de l'Administració pública i trenta dies amb possibilitat de pacte extensiu d'uns altres trenta pels pagaments entre empresaris. Això, ens conduiria als criteris europeus de terminis de pagaments de l'Administració i pel que fa a les empreses ens situaria dins dels països més avançats en aquesta matèria. Entenem que aquesta modificació ha de ser fruit d'un debat serè amb dades reals un cop aplicada la Llei que votem avui. En tercer lloc, en relació a les conseqüències de l'incompliment de terminis, la Llei preveu que produïda la mora s'ha de compensar al creditor amb un interès del 6%, resultat de multiplicar per dues vegades l'interès legal vigent. Aquesta mora és automàtica i no són necessaris cap avís o comunicació per part del creditor seguint el recomanat a la consideració setzena de la directiva. Novament, la directiva en les seves consideracions dinou, vint i vint-i-un, recomana la compensació adequada als creditors pels costos de cobrament deguts a la morositat, en especial, per les despeses en què el creditor hagi incorregut pel cobrament del crèdit pendent i sense perjudici del dret del creditor a una indemnització addicional pels danys i perjudicis relacionats per la morositat del deutor. En el nostre cas recollim aquesta recomanació i en el cas en què la reclamació sigui superior a trenta mil euros, fixem un topall de les despeses que puguin ser reclamades com a part de la indemnització en un total del 15% del deute. En quart lloc, hem introduït un article relatiu a la nul·litat de les clàusules abusives en línia de la consideració dotzena de la directiva, en particular, tot pacte en un termini superior a la Llei, un interès de mora inferior o la renúncia de la indemnització passa a ser nul. Evitem així l'intent de frau de llei que es podria produir al imposar una part contra l'altra l'eliminació de les obligacions que aquesta Llei preveu. Per acabar i, a mode de resum final, voldria citar la comunicació titulada "Pensar primer a petita escala" (*Small business Act for Europe*) per a Europa, iniciativa a favor de les petites empreses de la Comissió Europea on es destaca que, i cito: "S'ha de desenvolupar un marc jurídic i empresarial que propiciï la puntualitat dels pagaments en les operacions comercials essent una de les accions prioritàries la reducció dels terminis en el pagament de factures. Aquesta és la Llei que es sotmet a la seva consideració i per la qual el Grup Parlamentari Demòcrata vol demanar el seu vot favorable.

Estem convençuts que aquesta Llei ajudarà a molts petits empresaris, a moltes petites empreses, emprenedors, autònoms que avui en dia tenen greus dificultats per tirar endavant. Des del Consell General tenim el mandat i la determinació de servir el nostre poble, servir a les persones i al país amb decisions que ens ajudin col·lectivament a construir un país més fort i una societat més justa. Estem convençuts que aquesta Llei hi contribueix.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna intervenció per part de Govern...

No hi ha intervenció...

Entraríem en un segon torn d'intervencions si és necessari...

Bé, si no hi ha més intervencions, doncs, acabat el debat procediríem a la votació de les altres parts del text que no han estat objecte de reserva d'esmena.

Obrim un breu termini de temps per poder votar.

(votacions)

Sra. secretària si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

20 vots a favor, 3 vots en contra i 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

A la vista del resultat, declaro aprovada la Proposició de llei.

Passem ara al segon punt de l'ordre del dia.

2- Examen i votació, del Projecte de llei de dissolució de la Société de développement du tourisme en Andorre.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 51/2013 de l'11 d'octubre, i no s'hi ha formulat cap esmena.

Voldria intervenir el Govern...

Té la paraula el ministre, Sr. Francesc Camp.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Senyors i senyores consellers, la votació de la Llei de dissolució de la Société de développement du tourisme en Andorre, tot i que es podria considerar una votació de pur tràmit parlamentari no és així, ans el contrari, amb aquesta votació i confio que posterior aprovació, es posarà punt i final a un model de representació d'Andorra a l'estranger en l'àmbit turístic que podríem considerar més del passat que del present o del futur.

A més de mencionar els motius que ens porten avui a sotmetre a votació en aquesta Cambra la referida llei, no voldria desaprofitar l'ocasió per explica'ls-hi la situació actual pel que fa a la implantació del nou model de representació turística a l'exterior en el qual estem treballant.

Pel que fa als motius de dissolució de la dita societat dir que el M. I. Consell General va aprovar la Llei, de data 13 de juliol del 1992, autoritzant el Govern i el Centre Nacional d'Informàtica a constituir la Société de développement du tourisme en Andorre a França.

La creació d'aquesta societat, de responsabilitat limitada i de dret francès, va ser motivada pel trasllat de la Casa d'Andorra a París ubicada a la rue Saint Honoré, que aprofito per recordar que es va crear l'any 1965, a l'Oficina de Turisme d'Andorra situada al local de l'avinguda de l'Opéra, número 26. Per a poder signar el contracte de lloguer del nou local es va haver de pagar un traspàs, i l'única opció jurídica perquè es podés cedir els drets adquirits en un futur era la inscripció al registre de comerç prèvia creació de la dita societat.

L'11 d'abril del 2012 el Govern va aprovar el nou model de promoció turística d'Andorra a l'estranger per adaptar-se a les noves tendències i les exigències dels visitants potencials del nostre país. Una de les conseqüències directes d'aquest nou model va ser la decisió de tancar les oficines de turisme d'Andorra a Barcelona, París i Brussel·les.

El 31 de desembre del 2012 es va procedir a la clausura definitiva de l'Oficina de Turisme a París i es van iniciar les formalitats inherents al seu tancament, que a data d'avui ja s'han acomplert, i en conseqüència la Société de développement du tourisme en Andorre ja no té raó d'existir, ha de ser dissolta, i perquè així sigui, avui sotmetem a l'aprovació d'aquesta Cambra la Llei de dissolució d'aquesta societat.

Si avui aquesta Llei s'aprova i un cop hagi entrat en vigor, el Govern tindrà l'autorització per iniciar les formalitats necessàries previstes en els estatuts de la societat per dissoldre i extingir definitivament aquesta societat.

Però, també i el que és més important, si aquesta Llei s'aprova, passem pàgina d'una forma d'entendre la representació turística d'Andorra a l'estranger que ja no tenia sentit, essent les principals raons que han motivat el canvi de model:

unes oficines de turisme massa orientades a dur a terme tasques internes perfectament centralitzables a Andorra com per exemple: com per exemple, el manteniment i actualització de bases de dades de turistes o d'agències de viatges, o bé, el manteniment de les webs respectives, vull recordar que tant França com Bèlgica tenien i mantenien les seves webs respectives d'Andorra, unes webs totalment diferents de la web *andorra.ad* que s'utilitzava a la resta de països, o també l'elaboració d'estadístiques;

unes oficines a peu de carrer que rebien ben poques visites i trucades de potencials turistes, per exemple el 2011, París va rebre una mitjana de 5 visites al dia, Brussel·les 1 visita al dia i Barcelona 13;

i unes oficines, finalment, amb un cost extremadament alt en relació amb els beneficis que aportaven pel que fa a la potenciació de la marca Andorra, en total tenint en compte els lloguers, els salaris i les despeses de funcionament, el cost d'aquestes 3 oficines va ser el 2012 de 1.019.000 euros.

Fins aquí el passat, anem a parlar ara del present i del futur. Ja al principi de la legislatura vàrem dir en el primer pla de màrqueting i comercial que es va presentar a la Comissió d'Economia del Consell General a finals de desembre del 2011 que definiríem una nova estratègia d'aproximació comercial cap als mercats prioritaris amb l'objectiu d'optimitzar la captació de turistes.

I és en aquest sentit que hem actuat des de llavors, centrant les tasques sobre el terreny, única i exclusivament, en l'àmbit comercial, definint tres àrees d'actuació prioritàries: la relació amb la tour operació, les accions cap al client final és a dir cap al turista potencial, i la relació amb el sector turístic d'Andorra.

Per dur a terme aquestes tasques s'han buscat professionals en diferents països amb una àmplia experiència en el sector turístic des de la vessant purament comercial, i a poder ser, amb una important cartera de contactes que ens permeti actuar ràpidament en cada mercat amb resultats. I no ens hem limitat als països en els que hem tancat oficines, a més de França i Espanya ara també estem presents a Portugal i al Regne Unit. Pel que fa a la resta de països d'interès per Andorra com Rússia, Bèlgica o Holanda, les accions comercials s'estan duent a terme directament des de la direcció comercial d'Andorra Turisme.

Concretament, què demanem al nou equip comercial?

Pel que fa a la relació amb els tour operadors que busquin i identifiquin nous tours operadors interessats en introduir Andorra com a destinació dins la seva programació, que facin un seguiment acurat de les campanyes de *co-branding* que decidim dur a terme amb cada tour operador, i que coordinin juntament amb cada tour operador la formació comercial permanent a les agències de viatges que venen les ofertes d'Andorra.

Cal destacar que estem enfocant molt la recerca cap a nous tour operadors europeus que vulguin programar l'oferta d'estiu, i a la vegada cap a tour operadors d'altres continents que els pugui interessar la nostra oferta d'esquí. Per exemple en països com Brasil i Colòmbia que disposen de vols directes fins a Barcelona.

Pel que fa les accions al client final, demanem als comercials que tanquin col·laboracions amb empreses que estiguin interessades en comunicar o promocionar la marca Andorra dins les seves estratègies de màrqueting o comercials, tant en programes d'incentius vers els seus empleats com en programes de fidelització vers els seus clients. També se'ls demana que facin seguiment i donin suport a les campanyes de màrqueting al consumidor final que es llancen des d'Andorra Turisme.

I finalment pel que fa a la relació amb el sector turístic d'Andorra, els demanem que col·laborin amb els equips comercials de les empreses andorranes del sector a fi d'ajudar-los a introduir millor les seves ofertes en els mercats respectius.

Hem passat, doncs, en dos anys d'un model de representació turística a l'estranger de 4 oficines a només 1, la de Madrid. Si cal ja mi referiré al torn de rèpliques. D'una plantilla treballant en aquestes oficines de 10 persones dedicades molt més a tasques internes que comercials, a un equip comercial format pel director comercial d'Andorra Turisme, 2 comercials i una empresa col·laboradora al Regne Unit. I el que és més important hem reduït considerablement el pressupost atès que el cost del nou model que hem implementat és de 378.000 euros anyals, és a dir que les arques de l'Estat s'estalviaran a partir del 2014, 641.000 euros cada any.

No volia acabar la meua intervenció sense agrair a totes les persones que al llarg dels darrers 48 anys han treballat a les oficines de turisme d'Andorra a l'estranger amb gran dedicació i professionalitat, elles no són les culpables que aquest canvi que hem dut a terme no es fes abans, no ho són, ans el contrari, sens dubte durant molts anys han estat els millors

portaveus del gran atractiu d'Andorra com a destinació turística, i en particular vull agrair, ja per acabar, la gran tasca duta a terme fins el darrer dia d'activitat de llurs oficines al Sr. Enric Riba, a la Sra. Martina Publier de l'Oficina de Turisme de París, a la Sra. Silvia Foix i al Sr. Ramon Llorenç de l'Oficina de Turisme de Barcelona, i al Sr. Serge De Behr de l'Oficina de Turisme de Brussel·les, persona que es jubila aquest mes de desembre.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem al torn d'intervencions per part dels grups.

Per part del Grup Mixt, té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

He de confessar que no pensava intervenir, pensàvem limitar-nos a votar per assentiment aquesta Proposició de llei però aquesta atípica i prolífica intervenció del ministre que ha acabat per dir allò que penso jo havia d'haver començat, i gairebé ha acabat que és per agrair a les persones que han treballat amb dedicació i amb esforç durant anys pel turisme d'Andorra.

Doncs, m'ha fet pensar el següent, Sr. síndic. Jo no sé com podem demanar els consellers generals en les sessions de control a Govern que es limitin a les preguntes si aquí tenim un ministre que ens ha d'explicar una Proposició de llei per tancar una oficina de turisme i dissoldre una societat, i ens ve i aprofita per fer una compareixença sobre la base de què abans de jo o de nosaltres no hi havia història. Ara ha començat la història i ara comença la política turística, que ja era hora en aquest país, des de l'any 2011.

Miri, tot plegat lamentable.

Li diré una altra cosa, ja que ens ha recordat que aquesta societat s'havia creat, i és veritat, perquè d'alguna manera permetre el dia que s'hagués de tancar l'oficina de l'*Avenue de l'Opéra* de poder cobrar algun traspàs, ens podria haver dit que la seva brillant gestió ha estat que hem sembla que hem cobrat 0,0€ en aquesta lamentable operació. Però, en tot cas, n'haguem cobrat 0 o n'haguem cobrat 1, crec que no corresponia una intervenció d'aquestes característiques que ens ha portat des de l'*Avenue de l'Opéra* fins a Colòmbia, passant per Londres.

En tot cas Sr. síndic, nosaltres votarem aquesta Proposició de llei, aquest Projecte perdó.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata té la paraula la Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

L'abril del 2012, Govern aprovava el tancament de les oficines de turisme del Principat a París i Barcelona.

Avui, votem el Projecte de dissolució de la *Société de développement du tourisme en Andorre*. Aquesta societat, tal i com també ens ha recordat el Sr. ministre, creada l'any 92 a França tenia per objectiu assegurar el desenvolupament del turisme al Principat d'Andorra i era necessària per poder exercir una activitat de caràcter comercial.

No tenim gens clar que deixar de tenir una oficina a París i Barcelona hagi sigut una bona decisió. Tot i que és cert que cada cop més, el món del turisme es mou per les xarxes, pensem que també hi ha lloc per un tracte més personal. Potser calia redefinir la feina i els objectius de les oficines fora d'Andorra i probablement podíem haver buscat ubicacions menys oneroses.

Per totes aquestes raons, avui el Grup Parlamentari Socialdemòcrata s'abstindrà en aquesta votació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata té la paraula la Sra. Olga Gelabert.

La Sra. Olga Gelabert:

Gràcies Sr. síndic.

Tal i com ha explicat el ministre, la dissolució de la *Société de développement du tourisme en Andorre* respon a la implementació d'un nou model de promoció turística ajustat a les noves tendències del mercat i a les exigències dels visitants potencials. La *Société de développement du tourisme en Andorre* va ser creada l'any 1992 per tal de possibilitar el trajecte de l'Oficina de Turisme d'Andorra a París en un nou local de l'avinguda de l'*Opéra*.

Vint anys més tard, amb una forta penetració social de les noves tecnologies de la informació i la comunicació, la necessitat de disposar de seus físiques fora de les nostres fronteres per promocionar el turisme al Principat, donar pas a un nou model

més eficient tant des del punt de vista d'estalvi econòmic, -els recursos es poden centralitzar-, com per la capacitat d'arribar a més clients potencials a través, per exemple, de la pàgina www.visitandorra.com.

Aquest portal web aglutina tota l'oferta comercial turística i d'oci i hotelera del país i la posa a disposició dels clients, sigui quin sigui el seu país d'origen, és a dir, amb una divulgació centralitzada de la informació en matèria turística s'arriba més lluny i millor.

En paral·lel, per arribar de manera més directa al potencial turista, s'ha optat per enfortir la comunicació tant en canals tradicionals com en canals on-line, i per potenciar les accions conjuntes amb tour operadors els patrocina amb entitats amb una forta presència en els mercats d'interès per Andorra, com per exemple l'acord tancat amb l'Stade Toulousenc a França.

El Ministeri de Turisme i Andorra Turisme aposten clarament pel mercat francès. Els dos darrers anys han incrementat un 59% el pressupost dedicat a aquest mercat: de 2 milions d'euros al 2011, s'ha passat a 3,2 milions el 2013, un esforç que comença a donar els seus fruits ja que al carrer es pot copsar una major presència de visitants francesos.

Des del Grup Parlamentari Demòcrata donem suport a la nova orientació de les polítiques de promoció turística i felicitem als agents turístics del país, públics i privats, per la seva capacitat d'adaptar-se a una realitat canviant.

Aprofitem també des del Grup Parlamentari Demòcrata per donar les gràcies a totes les persones que durant aquests anys han dut a terme diferents tasques.

Per tot l'exposat el Grup Parlamentari Demòcrata votarà favorablement el Projecte de Llei de dissolució de la Société de Developement du Turisme en Andorre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Iniciem un segon torn d'intervencions.

Per part del Govern, Sr. Francesc Camp teniu la paraula.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. Bartumeu, en primer lloc li volia dir que segurament m'he excedit amb les explicacions però

que crec que era important perquè és un canvi important. Estem parlant d'un model que té quaranta-vuit anys -jo encara no havia nascut... té quaranta-vuit anys aquest model. Llavors és un canvi important, un canvi que ha afectat a moltes persones i que crec que era important situar la decisió aquesta final de dissoldre aquesta societat i explicar molt bé per què es fa. Però a la vegada jo crec que convindrà amb mi que quedava coix si només explicàvem això. Calia explicar també per què hem canviat i què estem fent a partir d'ara, a partir des de fa dos anys perquè sinó hauríem pogut dir bé, aquí es tanca i de cara a tota l'audiència que ens escolta no saber què s'ha fet després. Llavors, no hi havia cap més voluntat de ser clar i de forma detallada explicar el què havíem fet.

I també convindrà amb mi que potser vostè ha generalitzat una mica massa, eh? Jo he parlat aquí d'oficines de turisme i d'actuació comercial, no he parlat en cap moment d'altres aspectes i d'altres àrees del turisme d'Andorra que estem intentar canviar. És a dir, no he parlat de tot, només he parlat d'oficines de turisme, d'una societat que es dissol i de l'acció comercial que estem fent a partir d'ara.

I això no és cert que vostè està dient que aquí hem arribat nosaltres i ho fem tot bé i que abans no s'havia fet mai res bé... No és cert! Jo en algun moment he dit que Andorra Turisme era una bona decisió crear-lo, que era crear aquest ens, ho he dit varies vegades. També he dit que el mercat rus ha sigut una gran feina de molts anys de captar turisme rus aquí a Andorra i que nosaltres estem continuant aquesta feina. Llavors, mai ha sigut la meua intenció de pretendre que nosaltres ho fem tot bé i els que han vingut endarrere no han fet mai res de bé.

I finalment, pel que fa al fet que no hem fet una gran gestió del canvi de model i que no hem cobrat traspàs, bé, per cobrar un traspàs hi ha d'haver una activitat comercial, i no hi ha sigut mai aquesta activitat comercial, Sr. Bartumeu, a l'oficina. L'oficina s'ha dedicat només a informar, a rebre trucades i a gestionar diferents aspectes de la gestió de funcionament d'una oficina de turisme. No hi ha hagut mai activitat comercial.

I, a més, nosaltres vam marxar de forma voluntària d'aquesta oficina, no ens ha vingut ningú a demanar l'emplaçament ni a oferir-nos un traspàs. Llavors, a partir d'aquí, evidentment, no hem pogut cobrar un traspàs... ja ens hauria agradat. Sí que hem recuperat la fiança, com a mínim, i hem recuperat 35.000 euros que... bé, no està malament.

Molt bé, pel que fa a la Sra. Gili dir-li que estigui tranquil·la: que continuem tenint representació a França, jo crec que estem molt ben representats,

tenim una persona que coneix molt bé el sector comercial, que fa més de trenta anys que hi treballa al sector comercial turístic francès, -que se m'entengui bé-, tenim una ambaixada que també ens representa força bé, que quan hem de fer contactes més a nivell polític ens fa la feina i la fa molt bé. I en aquest sentit també li tinc de dir que tenir una oficina a peu de carrer, avui en dia, -no sé si vostè es referia a una oficina en un despatx o a una oficina a peu de carrer-, amb l'avanç d'internet i les xarxes socials i en general de la comunicació on-line ja sap ben bé que el turisme presencial, pel que fa a informar-se i a demanar informació i a assabentar-se del que fa una destinació, ja està en la seva fase final. Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. ministre, ja sé que vostè té el do d'aconseguir no equivocar-se mai, però em sembla que aquesta vegada l'ha vessat bastant i ara es vol més o menys salvar.

Vostè diu que no és cert el que jo li he dit. Jo no he dit el que vostè em vol fer dir. Jo m'he limitat a dir que de la seva intervenció jo en deduïa que semblava que abans de vostè hi havia un desert i després vostè ens havia arribat a portar pel bon camí de les xarxes socials i tot això que deia ara.

La qüestió del traspàs, vostè mateix volent-se salvar s'ha acabat d'ensorrar perquè em diu: "*No, és que no hi havia activitat comercial*"... Vostè ha dit que com que van decidir unilateralment de marxar, és per això que potser no va poder demanar ni oferir res, potser si ho hagués fet d'una altra manera el resultat era un altre, però com que veig que vostè entén de tot segurament també entén més de dret comercial francès que no pas jo i, per tant, no m'atreviré pas a mantenir una discussió amb vostè perquè no estariem en la mateixa situació.

El que li vull dir ja que sí que ha parlat de grans estalvis i ha anat més enllà de tancar una oficina de turisme, que ens ha fet pensar que, per la via de l'article 5 de la demanda d'informació, li demanarem totes les despeses que ha estat esmerçant vostè a través d'Andorra Turisme en els últims temps i així ens podrem comparar si la seva hàbil operació de

comunicació de fa una estona es correspon amb les xifres dels diners que vostè han gastat.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata alguna intervenció...

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, jo el que voldria dir al Sr. ministre és que en cap cas pretenc ser més professional en l'àmbit del turisme que ho pot ser ell mateix, però nosaltres el que pensem és que no tothom ha entrat dins del que són les xarxes socials i segurament a França encara hi ha més decalatge i, per tant, és en aquest sentit que potser pensàvem que encara era bo que hi hagués alguna oficina que potser no havia de ser en primera línia però podia ser més lluny.

M'imagino que al que es refereix el Sr. ministre és segurament en el que és l'ambaixada però entenem que potser no és la seva primera vocació la de fer el que és tot el treball de turisme.

I, per tant, només volia deixar-ne constància.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata...no hi ha intervenció...

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions, acabades les intervencions i vist el manifestat, obriríem un breu termini de temps per votar.

(votacions)

Sr. secretari si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

22 vots a favor i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de llei.

Passaríem ara al tercer dels punts de l'ordre del dia.

3- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de Llei de modificació de la Llei 28/2007, del 22 de novembre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de règim electoral i del referèndum

La Proposició de Llei fou publicada en el Butlletí número 53/2013, del 21 d'octubre. El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 60/2013, del 13 de novembre.

Intervé per Govern, per llegir el criteri, el Sr. cap de Govern, el Sr. Antoni Martí.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern, d'acord amb el que disposa l'article 103.2 del Reglament del Consell General, manifesta el seu criteri sobre la Proposició de Llei de modificació de la Llei qualificada de règim electoral i del referèndum.

Com diu l'exposició de motius de la Proposició de Llei el dret de sufragi és un dret fonamental, reconegut per la Constitució del Principat d'Andorra. En efecte, el seu article 24 afirma que tots els andorrans majors d'edat en ple ús dels seus drets gaudeixen del dret de sufragi. És doncs, penso jo obligació de l'Estat de facilitar l'exercici d'aquest dret per part de tots els seus conciutadans. En els darrers anys, tots ho saben, cada vegada més ciutadans andorrans resideixen a l'estranger, ja siguin estudiants o ja siguin treballadors. Això és degut a l'allargament dels estudis universitaris però també a la internacionalització de l'economia andorrana on cada cop més empreses i treballadors del país busquen nous mercats fora de les nostres fronteres. Es constata també que hi ha cada cop més andorrans residents en països llunyans. És doncs una realitat innegable que cada cita electoral una part creixent dels electors té dificultats per exercir el seu dret de sufragi ja que s'han de desplaçar fins a Andorra per poder votar ja sigui de manera presencial al col·legi electoral o per dipòsit judicial. Sembla doncs necessari facilitar el dret de vot als residents a l'estranger. Existeixen en els ordenaments jurídics diferents tipus de vot a distància, com el vot per correu i el vot electrònic o també el vot consular. La Proposició de Llei examinada parteix de les modalitats de vot ja existents avui en virtut de la nostra legislació i proposa una especialitat del dipòsit judicial en la voluntat de no complicar el sistema actual fent que els vots que arribin per correu segueixin la mateixa doncs tramitació que els vots dipositats a la Batllia. Aquesta modalitat obra la possibilitat de fer ús del

vot per dipòsit judicial per correu als electors residents a l'estranger que constin com a tals en el registre electoral així com aquells electors que tot i no constar com a inscrits en el referit registre electoral com a residents a l'estranger, acrediten que estan cursant doncs estudis a l'estranger o realitzant una activitat laboral o professional a l'estranger. El Govern considera que és una reforma pertinent ja que permetrà facilitar l'escrutini el mateix dia i evitar la inseguretat que podria provocar un possible canvi de resultat electoral. La Llei preveu els mecanismes per poder fer efectiu el vot per correu que a l'entendre del Govern permeten garantir la seguretat del procés electoral i evitin possibles conductes fraudulentas. La Llei preveu també la creació d'un registre electoral nacional sense perjudici dels set registres electorals comunals ja existents, amb la voluntat d'aportar més seguretat jurídica. El Govern considera oportuna la Proposició de Llei però estima que en un futur, quan sigui possible caldrà anar més enllà i preveure el vot electrònic. En aquest sentit, el Govern ha destinat esforços en els últims anys i ho seguirà fent en un futur per tal de desplegar tots els requisits tecnològics i legals que permetin el vot electrònic.

Per tot l'exposat, el criteri del Govern a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 28/2007, del 22 de novembre, qualificada de modificació de la Llei qualificada del règim electoral i del referèndum és favorable.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervé ara per presentar la Proposició de Llei, la Sra. Sílvia Riva.

La Sra. Sílvia Riva:

Gràcies Sr. síndic.

Com a consellera que signa la Proposició i representant del Grup Demòcrata avui defensaré la presa en consideració d'aquesta modificació de la Llei 28/2007, del 22 de novembre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de règim electoral i del referèndum que ha de permetre per primera vegada a Andorra el vot a distància. Impulsem aquesta modificació perquè va ser un compromís electoral. Una de les peticions més compartides tant en la darrera campanya general com en la comunal. I l'objectiu d'aquesta modificació és fer efectiu el dret de vot als andorrans que resideixen a l'estranger. Ja ho ha dit el cap de Govern en el seu criteri que cada cop hi ha més andorrans que per motius laborals o

d'estudis resideixen a l'estranger. Amb tot, la modificació és essencialment qualitativa. Es concreta amb un text legislatiu de 16 articles i una breu exposició de motius, tots ells modificatius d'articles ja existents amb excepció d'un article que és de nova creació, l'article 33 bis. Abans que es diguin altres intervencions, reconec que aquesta modificació no és especialment ambiciosa, de ben segur podríem haver efectuat altres modificacions, sí, però no ho fem. Nosaltres apostem primer per aquesta sense negar el debat ulterior que hi pugui haver al tomb d'altres qüestions. És una modificació senzilla però important.

La primera premissa de treball ha estat ampliar una de les modalitats de vot existents. Aprofitar les eines que ja disposem i que sabem que funcionen, per tant, el vot a distància es dissenya com una variant del vot per dipòsit judicial.

La segona, assolir els màxims nivells de control i de seguretat. Com aconseguim les garanties necessàries per impulsar la modificació? Passo a comentar-les a continuació:

Caldrà figurar inscrit al registre electoral nacional que juntament amb els registres electorals comunals reflectiran l'adreça fora del Principat dels electors que viuen permanentment a l'estranger.

En el cas d'electors residents temporalment a l'estranger per motius laborals o per estudis, la inscripció al registre queda substituïda per un certificat de l'empresa o pel centre en el que es cursen els estudis.

S'haurà de sol·licitar al comú. En el que es consta inscrit i en aquest cas se li serà enviada la documentació necessària. Enviament que en aquest cas efectuarà el Govern.

Finalment, l'elector enviarà a la Batllia sense cap cost un sobre que contindrà el seu vot juntament amb una fotocòpia del seu passaport en vigor.

Acabem de sentir el criteri positiu del Govern, que aquest destaca l'esforç en garantir la seguretat del sistema i promet treball per a la consecució en un futur que esperem proper la possibilitat del vot electrònic. Res ens agradarà més que sentir que aquesta Cambra es torna a reunir per fer aquest segon pas endavant. D'aquesta iniciativa se'n van fer partícips els comuns, alguns dels quals van aprofitar per fer les seves aportacions i fer les seves remarques. A resultes de l'aprovació del present text novament comuns i Govern hauran de coordinar-se. Els primers a curar en el màxim els registres comunals, fent constar els nous extrems requerits i processant les sol·licituds, i el segon fent l'enviament necessari a l'elector.

Finalment, aquesta modificació també corregeix alguns errors constatats en el text inicial. I fa una remissió reglamentària al Govern a l'hora de concretar els detalls tècnics de la tramesa de documents als electors.

Esperem que els grups parlamentaris votin favorablement la seva presa en consideració igual que ho farà el Grup Demòcrata i que tinguem ocasió de treballar-la conjuntament en Comissió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí gràcies. Per anunciar el nostre vot favorable a la presa en consideració, ens sembla una bona iniciativa. Només diré que en una primera lectura, tenim dubtes pel que fa a l'article 14, que és el que modifica l'article 33 bis en l'addició que fa d'un apartat 4. Ens diu que el procediment de remesa als electors de tota la documentació i altres operatives serien resolts per reglament del Govern. Més enllà del color que tingui el Govern, no estem segurs, i veurem si el dubte es transforma en convenciment, farem una esmena, que en una qüestió tan essencial ho haguem de deixar en l'àmbit del reglament. És tot el que volia dir.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata té la paraula la Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Una de les formes més importants de participació dels ciutadans a la política es tradueix amb el dret de sufragi.

Com diu l'exposició de motius de la Proposició de llei que avui se sotmet a la seva presa en consideració, el dret de sufragi és un dret fonamental reconegut per la nostra Constitució.

Molts ciutadans resideixen fora d'Andorra, ja sigui permanentment o temporalment, ja sigui a prop o molt lluny de les nostres fronteres. Haver de desplaçar-se fins a Andorra per poder votar ja sigui

de manera presencial al col·legi electoral o per dipòsit judicial, úniques modalitats de vot existents fins a la data, pot resultar molt difícil o impossible per a molts dels residents a l'estranger.

Esdevé, doncs, urgent la recerca de mitjans que facilitin l'exercici d'aquest dret a tots els electors per igual. Que la condició de ciutadà resident a l'estranger, ja sigui permanentment o temporalment, per treball o per estudis, no sigui cap entrebanc per poder participar en els assumptes públics a través de representants elegits també amb la seva participació.

I precisament aquesta Proposició de Llei representa un pas endavant ja que obre la possibilitat de fer ús del vot per dipòsit judicial per correu als electors residents a l'estranger que constin com a tals en el registre electoral, així com aquells electors que, tot i no constar com a inscrits en dit registre electoral com a residents a l'estranger acreditin que estan realitzant una activitat laboral o professional a l'estranger o cursant estudis també a l'estranger.

Per tal d'obrir aquesta possibilitat s'introdueix un article 33 bis a la Llei 28/2007, del 22 de novembre, qualificada de modificació de la Llei qualificada del règim electoral i del referèndum.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata sempre donarà suport a qualsevol iniciativa legislativa que introdueixi mecanismes que facilitin la participació política dels ciutadans.

Per tant, votarem afirmativament a la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei. Tanmateix, ja anuncio que farem les esmenes oportunes per tal de corregir alguns errors com el que figura en l'article 15 on es fa menció d'un termini per sol·licitar el vot per dipòsit judicial per correu previst a l'article 33 bis, punt 2. No obstant això, en aquest article en qüestió, no s'estableix cap termini.

També hem trobat a faltar les disposicions finals on, a més de fixar l'entrada en vigor, s'estableix el termini de què disposa el Govern per redactar i publicar el reglament, aquest reglament tan important i tan necessari per al desenvolupament d'aquesta Llei, i sense el qual no serà possible dur a terme el vot per dipòsit judicial tramès per correu.

D'altra banda ens ha sorprès, i no ho acabem d'entendre, el quart paràgraf de l'exposició de motius on es diu que: *"Es crea un registre electoral nacional que ofereix una major seguretat jurídica als electors."*. Dic que em sorprèn perquè en l'articulat de la Proposició de llei no hi és el referit registre nacional, o està tant amagat que no l'hem sabut trobar... més aviat deu ser això, no l'hem sabut trobar ja que Govern ratifica en el seu criteri la creació d'aquest registre electoral nacional, senyal inequívoca de què sí l'han trobat en l'articulat de la Llei. Evidentment,

com que no l'hem sabut trobar, tampoc no acabem d'entendre el perquè oferirà una major seguretat jurídica als electors que els registres electorals comunals actualment vigents.

Agrairíem que si vol fer una altra intervenció la Sra. Sílvia Riva, doncs, que ens indiqui en quin article de la Proposició de llei es crea i es regula sobretot aquest registre electoral nacional.

Finalment i per continuar facilitant l'exercici del dret a vot només ens queda que encoratjar al Govern a què segueixi destinant esforços per tal de desplegar tots els requisits tecnològics i legals que permetin el vot electrònic.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata desitgen intervenir...

Alguna intervenció...

La Sra. Sílvia Riva:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, tranquil·litzar a la Sra. Mariona González en què li donarem tots els detalls en el moment en què treballem aquesta Llei. Li aclarirem els matisos que potser no són prou evidents en aquesta primera lectura i posposar aquest debat quan toqui el seu treball en Comissió i posteriorment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Govern vol intervenir...

No hi ha intervenció...

Per part del Grup Mixt...

No hi ha intervenció...

La Sra. Mariona González té la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

A mi és que per fer les emenes m'aniria molt bé que em diguéssiu on es regula aquest registre, perquè hem de fer esmenes, -ja li he dit que en faríem-, i ens agradaria saber-ho perquè igual no ho he sabut veure, no l'he sabut trobar però m'aniria molt bé que em diguéssiu en quin article està regulat per poder fer les esmenes escaients.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata alguna intervenció...

Sra. Sílvia Riva.

La Sra. Sílvia Riva:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, reiterar el meu oferiment i recordar a la Sra. Mariona González que el termini per fer les esmenes és molt ampli i que qualsevol dia d'aquests podem fer un treball conjunt abans de què s'exhaureixi o s'esgoti, i que no es demanin pròrrogues.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Si no hi ha cap altra intervenció i a la vista del manifestat proposo la presa en consideració per assentiment.

A la vista del resultat, es pren en consideració la Proposició de Llei i segons disposa l'article 104 del Reglament del Consell General s'obre un termini de quinze dies per poder-hi presentar esmenes que no poden ser a la totalitat.

Passem ara al quart punt de l'ordre del dia.

4- Examen i votació del Projecte de Llei de creació del Col·legi Oficial d'Infermeres i Infermers d'Andorra

El Projecte de Llei fou publicat en el Butlletí número 54/2013, del 24 d'octubre, i no s'hi ha formulat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern...

Té la paraula el Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

D'ençà l'entrada en vigor l'11 de juliol del 2008, de la Llei 6/2008, del 15 de maig, d'exercici de professions liberals i de col·legis i associacions professionals, són ja 9 els col·lectius professionals que s'han constituït o han adaptat els seus estatuts als efectes d'esdevenir col·legis oficials.

L'empara que la Llei esmentada confereix a aquests col·lectius té una clara incidència en el benefici dels

nostres ciutadans, ja que tots aquests col·lectius professionals exerceixen activitats que afecten als drets fonamentals de la persona, i la constitució formal com a col·legis té com a conseqüència lògica l'increment de les garanties dels ciutadans respecte de les actuacions professionals concernides.

Cal afegir a aquest rol principal dels col·legis de vetllar per al correcte exercici de la professió els no menys importants de tenir cura dels interessos dels professionals que representen o d'exercir la potestat disciplinària sobre els seus col·legiats. Elements, tots ells, que conformen un camp d'actuació clarament delimitat i que és l'essència històrica de l'existència dels col·legis professionals.

Amb aquest convenciment, el Govern, segons el que estableixen els apartats 2 i 3 de l'article 15 de la Llei 6/2008, va efectuar el control de legalitat del projecte d'estatuts presentats i, amb l'informe positiu corresponent, va trametre al Consell General el Projecte de Llei de creació del col·legi oficial d'infermeres i infermers d'Andorra.

Aquest Projecte de Llei segueix una mateixa sistemàtica genèrica i conté les disposicions que estableix de forma expressa l'apartat 4 de l'article 15 de la Llei 6/2008. La Llei estableix l'objecte professional, l'àmbit territorial d'actuació, els requisits exigits per a la col·legiació o les bases legals de funcionament i d'estructura interna. Finalment, disposa l'entrada en vigor de la norma l'endemà de ser publicada al BOPA i, a partir d'aquest moment, el col·legi disposarà, d'acord amb la disposició transitòria primera, de sis mesos perquè l'assemblea constituent aprovi els estatuts definitius.

Si el Consell General té a bé aprovar avui aquest Projecte de Llei, es constituirà formalment el desè dels col·legis oficials andorrans, dotant de personalitat jurídica a un col·lectiu professional que és cabdal, en l'àmbit de les ciències de la salut, als efectes de tenir cura dels individus, la família i la societat en totes les etapes del cicle vital i en els seus processos de desenvolupament. Un col·lectiu que en el nostre país ja té una trajectòria llarga i destacable d'atenció als nostres ciutadans, basada en els principis científics, humanístics i tècnics fonamentats en el respecte a la vida i a la dignitat humana.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem ara en el torn dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, per anunciar el nostre vot favorable al Projecte, per aplaudir la seva presentació i per lamentar que potser el podíem haver votat un temps abans en un sector professional que necessitava aquest reconeixement.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata té la paraula la Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Ara fa poc més d'un any, el 18 d'octubre del 2012, aquesta Cambra aprovava la creació per Llei dels col·legis oficials d'Andorra d'economistes, enginyers, farmacèutics, geòlegs i logopedes.

Sis mesos després, -perquè va ser també el dia 18-, aquesta Cambra n'aprova dos més: psicòlegs i fisioterapeutes.

Avui, aquesta Cambra n'aprovarà, n'estic convençuda, un vuitè: infermeres i infermers, que s'incorporaran a la comunitat col·legial, donant compliment i desplegant el contingut de la Llei 6/2008 d'exercici de professions liberals i de col·legis i associacions professionals.

Un col·legi més que integra de nou tots els professionals d'un mateix sector que, amb la titulació específica, exerceixen les funcions que els són pròpies.

Seguim avançant doncs, en l'aprovació de col·legis professionals per tal de què compleixin amb les seves tres principals finalitats: primer, vetllar perquè l'actuació dels seus col·legiats respongui als interessos i a les necessitats de la societat en relació amb l'exercici professional de què es tracti; segon, garantir el compliment de la bona pràctica i de les obligacions deontològiques de la professió, i tercer, avançar en el camí de la representació i defensa conjunta i legítima dels interessos dels seus col·legiats.

La Llei 6/2008 en el seu article 15 diu que per justificar la creació d'un col·legi professional, han de concórrer motius d'interès públic, així com la constatació d'una especial rellevància social i econòmica de les funcions inherents a la professió.

Què podem dir de l'interès públic i de la rellevància social i econòmica de les funcions de les infermeres i infermers?

No gran cosa més del que ja diu l'exposició de motius. Doncs que dispensen la seva atenció autònoma i en col·laboració a persones de totes les edats, famílies, grups i comunitats, malalts o no, i en totes circumstàncies.

Jo afegiria que si bé les infermeres i infermers d'Andorra ja responien de manera ferma i qualitativa a determinades necessitats socials d'interès públic, ara podran, a través del Col·legi Oficial d'infermeres i infermers d'Andorra contribuir a millorar encara més l'atenció sanitària, sociosanitària i social del nostre país.

Per tot l'exposat, el nostre grup parlamentari donarà suport al Projecte de Llei que avui debatem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula la Sra. Sílvia Riva.

La Sra. Sílvia Riva:

Gràcies Sr. síndic.

Un cop més i com ja s'ha comentat, tots tenim ben calendaritzat que fa sis mesos, després de la creació d'aquests dos darrers col·legis professionals, el de Fisioterapeutes i el de Psicòlegs avui se sotmet a aprovació d'aquesta Cambra el Projecte de Llei de creació del Col·legi d'infermeres i infermers que els donarà el rang legal corresponent.

Aquest col·legi s'aprova estant a tràmit parlamentari una modificació de la Llei d'exercici i professions liberals de col·legis i associacions professionals que permetrà adaptar i clarificar conceptes amb l'òptica de la inversió estrangera.

Se suma el fet que aquesta és una de les poques professions titulades que des de fa ja força anys, es pot cursar i practicar de forma presencial al nostre país, a la Universitat d'Andorra.

No m'estendré més, a l'hora d'anunciar el sentit afirmatiu de vot del Grup Demòcrata a aquest Projecte de Llei. Sí que m'agradaria recordar, alguns dels principis que ja apuntava en la meua darrera intervenció i que crec que també haurien de formar part dels principis inspiradors d'aquest nou col·legi.

Les iniciatives que promoguin la formació, la formació continuada com una forma de vida necessària per a mantenir el nivell qualitatiu.

El caràcter divulgatiu de la professió, com més coneguda és una tasca, més apreciada i respectada és. Que siguin cooperants enfront l'intrusisme però

sense caure en el corporativisme. I respecte de la coresponsabilitat a la que al·ludia per a la regulació material de les professions, col·legis com el d'infermeres i infermers podria ser dels paradigmàtics a l'hora de començar, ja que objectivament pot ser menys difícil que altres sectors professionals.

Recordar també, que les disposicions transitòries estableixen que a partir de la seva entrada en vigor el col·legi gaudirà d'un termini de 6 mesos per a obtenir la col·legiació de titulats i procedir a la convocatòria de l'Assemblea constituent per tal d'aprovar de forma definitiva els seus estatuts i elegir els seus representants.

M'agradaria acabar recordant que avui aprovarem la creació d'aquest col·legi, espero amb el vot afirmatiu i segons ha estat anunciat de tots els grups, un dels que agrupa professionals de la branca sanitària que ens acompanyen en diferents moments de la nostra vida prestant els seus serveis en moltes i diferents facetes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Si no hi ha més intervencions, i si no hi ha objeccions tampoc, proposaria l'aprovació del Projecte de Llei per assentiment.

A la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de llei.

Passem al cinquè punt de l'ordre del dia.

5- Examen i votació, del Projecte de Llei de dissolució de la residència per a la tercera edat Solà d'Enclar.

El Projecte de Llei fou publicat en el Butlletí núm. 57/2013 del 4 de novembre i no s'hi ha formulat cap esmena.

Alguna intervenció per part de Govern...

Té la paraula la Sra. Cristina Rodríguez.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

M. I. Conselleres i M. I. Consellers,

Amb el temps, les necessitats de la gent gran i del sector residencial sociosanitari d'atenció a la gent gran, han anat evolucionant i s'han creat al país diverses estructures de caràcter públic, de caràcter privat-concertat i de caràcter privat per donar la millor resposta a la demanda existent.

L'any 2009 arran de la posada en marxa del Sociosanitari el Cedre es va marcar un pas significatiu en la preocupació d'anticipar, més enllà d'estructures, una nova organització de l'atenció i la valoració, -no fàcil-, de perfils de dependència cada vegada més diferents i complexes.

Es va constituir des d'aleshores la Xarxa d'Atenció Sociosanitària vetllant des del Ministeri de Salut i Benestar per la bona coordinació dels actors i creant-se gairebé de manera simultània la Comissió de Valoració Sociosanitària (la coneguda COVASS), que en tant que òrgan responsable de les valoracions i assignació dels recursos, esdevé, -a l'època-, una peça clau de la xarxa i continua any rere any.

Quatre anys després de l'obertura d'El Cedre i havent realitzat els estudis específics necessaris del sector residencial sociosanitari implicant els diferents actors i el Consell Assessor de Salut i Benestar i, -evidentment-, els professionals i responsables de les dues residències particularment implicades (El Cedre i la Residència Solà d'Enclar), es va evidenciar que la Residència Solà d'Enclar, després de gairebé 30 anys de servei, d'un servei enorme a la població d'Andorra, necessitaria d'unes millores estructurals considerables per a poder assegurar una prestació de serveis adaptada a les necessitats de la gent gran.

Així neix, davant la disponibilitat que hi havia al Sociosanitari El Cedre, l'oportunitat de fusionar els 2 centres, reconduint els serveis i recursos de la Residència Solà d'Enclar cap al Sociosanitari El Cedre, una infraestructura, tothom ho sap, molt recent, moderna i que presenta les màximes exigències de confort, atenció i seguretat.

El Govern, en la seva sessió d'11 de setembre del 2013, va acordar definitivament la fusió de les dues entitats per garantir una millor atenció, que prengui en consideració, -insisteixo-, els diferents nivells de dependència, en benefici de la gent gran i del seu entorn familiar.

La preparació de la fusió i el trasllat realitzat conforme a la programació que s'ha treballat durant aquest any últim, es va finalitzar el propassat 9 de novembre, en les millors condicions possibles. Avui vull agrair des d'aquí la mobilització i els esforços de tot el personal, personal que va molt més enllà evidentment de les dos residències afectades per aquest trasllat, el suport de tota la xarxa i dels professionals de salut i social d'aquest país. La seva implicació positiva en aquest procés de fusió pel que fa als avis i als familiars ha estat un dels factors indispensables que ha permès que aquesta s'hagi pogut dur a terme en les millors condicions possibles.

Sres conselleres i Srs. consellers generals,

Fa gairebé 20 anys, pràcticament al mateix moment que la Clínica de Santa Coloma, entitat tan propera de la Residència Solà d'Enclar es va traslladar cap el que era, a l'època, el nou Hospital Ntra. Sra. de Meritxell. Aquest any ha estat doncs, la Residència Solà d'Enclar, els avis i familiars que s'han integrat a la Residència Sociosanitària El Cedre. Pràcticament i al mateix moment, abans de l'hivern i de grans nevades.

Independentment de la càrrega emocional i del trasbals legítim que aquest procés ha comportat, amb aquesta fusió es marca un pas important en el que és i serà un dels nous reptes més importants de l'acció política nacional, -independentment, evidentment del color polític-, i al llarg dels propers anys. Tots ho sabeu, el repte de gestionar l'atenció a la dependència i a la cronicitat.

Per tant, com a ministra de Salut i Benestar i en nom del Govern, demano que avui es pugui donar tot el recolzament i s'aprovi aquest Projecte de Llei de dissolució de la Residència Solà d'Enclar. Deixem en el passat una estructura que ha prestat un gran servei al país, i és el moment d'afavorir tots plegats un nou impuls per encarar aquests grans reptes de futur.

Finalment, deixi'n que acabi la meua intervenció recordant el que senzillament i molt humanament un avi de la Residència Solà d'Enclar em va dir durant les nombroses reunions que es van efectuar a la residència Solà d'Enclar i al Cedre per a preparar aquest canvi important: *"...si ho entenem bé senyora ministra, ara canviem de casa però no de família, així espero que sigui"*... i creguin-me senyores conselleres i senyors consellers que així serà, tot i tenint d'estar conscients que hem de donar encara temps al temps, per respectar, -evidentment-, un període d'adaptació i d'ajustaments que són necessaris.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part dels grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu pel Grup Mixt.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

També per anunciar el nostre vot favorable, per manifestar el nostre agraïment a tot el personal de tots nivells laborals que durant tots aquests anys han prestat un servei absolutament indispensable a la nostra comunitat i, sense insistir, compartir l'exposició de motius que hi ha al text i la necessitat que hi havia de traslladar els padrins d'unes

instal·lacions que ja necessitaven millorar i per tant entenem que s'està fent una bona cosa.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Socialdemòcrata té la paraula la Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre grup parlamentari donarà sempre suport a totes les accions que millorin les condicions d'atenció a les persones, i que a més a més, permetin una millor gestió dels recursos públics. Voldria aprofitar també per agrair la bona predisposició dels residents de la Residència Solà d'Enclar pel trasbals que ha sigut aquest trasllat d'una residència a l'altra i també per tot el personal de totes dues residències per la bona feina feta.

Així doncs, avui votarem a favor del Projecte de Llei de dissolució de la Residència Solà d'Enclar per a la tercera edat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata, Sra. Celine Mandicó teniu la paraula.

La Sra. Celine Mandicó:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 15 de novembre va finalitzar el trasllat definitiu dels usuaris de la Residència Solà d'Enclar al Centre Sociosanitari el Cedre. Culminava així un procés d'integració que perseguia oferir una millor qualitat assistencial alhora que optimitzava els recursos públics. Com tots sabem, la Residència Solà d'Enclar formava part de la xarxa d'atenció sociosanitària i durant més de 30 anys ha donat resposta a les necessitats de la gent gran. Actualment però, les instal·lacions i els equipaments requerien d'una renovació significativa.

Així doncs, tenint en compte que el Cedre és un equipament modern i que disposa de places suficients tant a curt termini com a llarg termini, el Govern va decidir des d'un punt de vista de gestió eficient realitzar aquest trasllat. En aquest moment, el Cedre disposa encara de 12 places lliures, cosa que

permet encara amb garanties els propers anys. Més encara si pensem en l'impuls que el país donarà a l'atenció domiciliària gràcies a la Llei dels serveis socials i sociosanitaris que es troba actualment en tràmit parlamentari.

En el Grup Parlamentari Demòcrata valorem positivament el procés de dissolució de la Residència Solà d'Enclar, que avui se sotmet a votació d'aquesta Cambra, pel fet que permetrà aprofitar els recursos humans i materials disponibles. D'aquesta manera el personal quedarà integrat a l'estructura del servei andorrà d'assistència sanitària conservant els drets adquirits i el perfil professional del seu lloc de treball, mentre que els recursos materials que puguin ser reutilitzats passaran al mateix SAAS o a l'Administració general. Més enllà del que l'optimització de recursos i del millor servei ofert als usuaris que fins ara residien al Solà d'Enclar, cal dir que el trasllat a l'edifici del Cedre permetrà un estalvi de 120.000 euros en concepte de lloguer.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Demòcrata votarà favorablement el Projecte de Llei de dissolució de la Residència Solà d'Enclar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions i si no hi ha objeccions tampoc, proposo l'aprovació del Projecte de llei per assentiment.

A la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de llei.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia s'aixeca la sessió.

(Són les 17.56h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877